

BÁCS-KISKUN VÁRMEGYEI
02. SZÁMÚ ORSZÁGGYŰLÉSI EGYÉNI VÁLASZTÓKERÜLET
VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁGA
6000 Kecskemét, Kossuth tér 1.
e-mail: valasztas@kecskemet.hu

5162-75/2026.

29/2026. (IV.2.) BKVM 02. számú OEVB határozat

Kifogás elbírálása

A Bács-Kiskun Vármegyei 02. számú Országgyűlési Egyéni Választókerület Választási Bizottsága (a továbbiakban: OEVB) a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban Ve.) 297. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt felhatalmazás alapján eljárva a TISZTELET ÉS SZABADSÁG PÁRT jelölő szervezet (nyilvántartási szám: 10-02-0002971, székhely: 3300 Eger, Dobó István u. 16.; a továbbiakban: kifogástevő) által benyújtott kifogás tárgyában meghozta a következő határozatot:

Az OEVB a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontja szerinti alapelvek sérelmét nem látja megalapozottnak, a kifogást elutasítja.

E határozat ellen az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet jogszabálysértésre hivatkozással a Nemzeti Választási Bizottsághoz címzett, de az OEVB-hez (6000 Kecskemét, Kossuth tér 1., e-mail: valasztas@kecskemet.hu) írásban (személyesen, meghatalmazott útján, levélben, e-mailben vagy más elektronikus úton) illetékmentes fellebbezést nyújthat be.

A fellebbezésnek a megtámadott határozat meghozatalától számított 3 napon belül, a határidő utolsó napján 16 óráig kell megérkezni az OEVB-hez, mely határidő jogvesztő.

A fellebbezésnek tartalmaznia kell a fellebbezésnek a Ve. 223. § (3) bekezdése szerinti alapját, a fellebbezés benyújtójának nevét, lakcímét (székhelyét) és személyi azonosítóját, illetve ha a külföldön élő, magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgár nem rendelkezik személyi azonosítóval, a személyazonosságát igazoló igazolványának típusát és számát vagy jelölőszervezet vagy más szervezet esetében a bírósági nyilvántartásba-vételi számát, vagy törzskönyvi számát, valamint papír alapú fellebbezés esetén a fellebbezés benyújtójának aláírását.

A fellebbezés tartalmazhatja benyújtójának elektronikus levélcímét vagy postai értesítési címét.

I n d o k o l á s

Az OEVB döntésének alapjául szolgáló kifogás

- [1] A kifogástevő jelölő szervezet 2026. március 30-án 14 óra 45 perckor elektronikus levél útján kifogást terjesztett elő az OEVB-nél „A Szőke kimondja” tartalomkészítő facebook oldalán 2026. március 24. napján 15 óra 11 perckor a kifogástevő jelölő szervezettel, illetve Molnár János képviselőjelölttel összefüggésben közzétett videójában elhangzottakkal kapcsolatban.

- [2] A kifogástevő szerint „A Szőke kimondja” tartalomkészítő a videó közzétételével megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjában foglalt alapelveket.
- [3] A kifogáshoz mindösszesen három darab melléklet került csatolásra, melyek a következők:
- 2 db képernyőkép a facebook-profilon közzétett videóról,
 - a 27/2026. (III.27.) BKVM 02. számú határozatának másolata.

Bizonyítékként került továbbá a kifogásban meghivatkozásra az érintett Facebook-videó linkje.

- [4] A kifogástevő a kifogásolt videófelvételt szerkezetileg három részre osztja az alábbiak szerint:

„Az első részben a készítő az alábbi kérdést teszi fel:

„Ti mit szólnátok hozzá, ha a ti gyermekeiteket küldenék el felforgatónak egy ilyen rendezvényre?”

A második részben beágyazott videók és képek kerülnek megjelenítésre. A közzétett videó nagyobb részében beágyazott videón látható Molnár János képviselőjelölt, aki a Tisza Párt aktivistáival együtt a Kecskeméti Könyvtár épülete előtt kampánytevékenységet végez, pultozik, érdeklődőkkel, választópolgárokkal beszélget és aláírásával együtt átadja az egyik plakátját egy fiatalembernek.

A következő beágyazott videóban a korábbi jelenetben nem szereplő, másik személyek sétálnak az utcán a Tisza Párt plakátjával. Ezt követően kettő képet mutat be a videón, az első képen a tömegben valaki a Tisza Párt plakátját emeli a magasba, a második képen egy-néhány ember látható.

A videó végét az alábbi összeggzéssel zárja a készítő:

„Láthatjátok, hogy a háborúpárti tiszások nemcsak az anyjukat adnák el, de a hazát és a gyerekeket is.””

A kifogástevő ezt követően kiemelte: „Molnár János képviselőjelöltünk jogszerű kampánytevékenységet folytatott. A videóban az állított tény, miszerint Molnár János képviselőjelölt a fiatalokat „felforgatónak” küldené egy rendezvényre, nem támasztható alá a bemutatott tartalom alapján. A bemutatott tartalom és az ahhoz kapcsolt következtetés között nem állapítható meg az ok-okozati összefüggés.”

- [5] A kifogástevő álláspontja szerint: „A kifogásolt videó a választópolgárok megtévesztésére alkalmas módon igyekszik jogszerűtlennek beállítani Molnár János kampánytevékenységét, holott az a beágyazott videórészlet alapján jogszerűen zajlott. A videóban alkalmazott narráció a rendelkezésre álló felvételek alapján a valós tények torzított bemutatására alkalmas, és a jelölt lejáratására irányul azáltal, hogy a nézőben a képviselőjelöltől egy jogsértőként értelmezhető egyértelműen negatív kép alakuljon ki. Mindez rendkívül hátrányos a választási kampányidőszakban, mert a közlés alkalmas a választási alapelvek, így különösen a választás tisztaságának megóvása, a jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség, valamint a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének sérelmére. Mindezek alapján megállapítható, hogy a videó nem pusztán vélemény közöl, hanem valótlan és torzító tényállítást tartalmaz, ezért

nem értékítéletnek, hanem tényállításnak minősül. Erre tekintettel a közlés nem áll a véleménynyilvánítás szabadságának védelme alatt. A videó elkészítése és közzététele olyan szándékos, rosszhiszemű magatartás, amely a Ve. alapelveibe ütközik, különösen a közlés valótlan és torzító tartalmára figyelemmel.”

- [6] A kifogástevő értékelése szerint: „A Kúria több döntésében az állítás objektív valótlanságát és megtévesztő jellegét önmagában is elegendőnek tartotta a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás [Ve. 2. § (1) e)] és a választás tisztasága [Ve. 2. § (1) a] alapelvének sérelméhez ([Kvk.I.39.119/2024/3.], [Kvk.IV.39.110/2024/5.]). A valótlan tényekkel operáló negatív kampány legközvetlenebbül a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvébe ütközik ([Kvk.VI.39.022/2025/6.]). Ezzel párhuzamosan a választás tisztaságának megóvása alapelvébe is, mivel a választók valótlan információkkal történő befolyásolása sérti a választási folyamat integritását ([3240/2019. (X.17.) AB határozat]). A videó alkalmas Molnár János képviselőjelölt esélyeinek rontására is, erre tekintettel a jelöltek közötti esélyegyenlőség sérelme is megállapítható.”
- [7] A kifogástevő bizonyítékként felhozta továbbá az OEVB 27/2026. (III.27.) BKVM 02. számú határozata indoklásában foglaltakat.
- [8] A kifogástevő hozzátette, hogy „a tartalom megtekintésszáma, hozzászólásainak és reakcióinak száma a kifogás benyújtásának időpontjában a következő volt: 1.400 megtekintés, 32 hozzászólás és 35 reakció.”
- [9] Végül a kifogástevő kérte, hogy az OEVB a fent megjelölt választási alapelvek megsértése miatt állapítsa meg „A Szőke kimondja” digitális tartalomkészítő felelősségét és tiltsa el a további jogsértéstől.

Az OEVB döntése és annak jogi indoka

- [10] A kifogás az alábbiak szerint nem megalapozott.
- [11] Az OEVB rögzíti, hogy a beadvány tartalma szerint kifogásnak minősül, és a kifogás benyújtója a Ve. 208. §-ában foglalt személyi feltételnek megfelel, a kifogást a Ve. 212. § (1) bekezdésében meghatározott formai és a Ve. 212. § (2) bekezdése szerinti tartalmi követelménynek megfelelően, valamint a Ve. 209. § (2) bekezdése alapján határidőben nyújtotta be.
- [12] Figyelemmel arra, hogy a kifogástevő jogszabálysértésként a Ve. hivatkozott alapelveinek sérelmére alapozta kifogását, a tartalmi megfelelés vizsgálatakor az OEVB értékelt, hogy a töretlen jogalkalmazói gyakorlat szerint azokban az esetekben, melyeknél az adott tényállásra vonatkozó konkrét jogszabályi rendelkezés nem hívható fel, ott önmagában a választási alapelvek megsértése is jogszabálysértésnek minősül. (Kvk.III.39.100/2024/5.)
- [13] A Ve. 141. §-a szerint kampánytevékenység a kampányeszközök kampányidőszakban történő felhasználása és minden egyéb kampányidőszakban folytatott tevékenység a választói akarat befolyásolása vagy ennek megkísérlése céljából.

- [14] Az OEVB – osztva a kifogástevő álláspontját – megállapította, hogy a kampányidőszakban közzétett, kifogásolt videófelvétel – tartalma, valamint közzétételének módja alapján – alkalmas a választói akarat befolyásolására, ezért kifogásolt digitális tartalomkészítő tevékenysége a Ve. 141. §-a szerinti kampánytevékenységnek minősül.
- [15] Az ügy érdemében az OEVB azt vizsgálta, hogy a digitális tartalomkészítő a hivatkozott videó közzétételével megvalósítja-e a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjaiban foglalt alapelvek sérelmét.
- [16] A Ve. 2. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a választási eljárás szabályainak alkalmazása során érvényre kell juttatni – többek között – a következő alapelveket:
- a) a választás tisztaságának megóvása,
 - c) esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között,
 - e) jóhiszemű és rendeltetészerű joggyakorlás.
- [17] Kifogástevő a fenti jogsértéseket arra alapozza, hogy a kifogásolt tartalom nem csupán véleményt közöl, hanem valótlan és torzító tényállítást tartalmaz, ezért nem értékítéletnek, hanem tényállításnak kell tekinteni.
- [18] Az OEVB jelen ügyben irányadónak tekinti a Kúria Kvk.IV.39.084/2024/6. számú végzésének elvi tartalmát, mely szerint: „[37] A választási kampányban valamely jelölt kijelentésének értékelésénél eldöntendő, hogy az véleménynyilvánításnak vagy tényállításnak tekintendő. Tényállítás esetén annak valóságtartalmát a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kell megállapítani.”
- [19] Az alapelvi sérelmek konkrét értékelését megelőzően az OEVB-nek elsősorban tehát abban kellett állást foglalni, hogy a videófelvételen a kifogástevő által kifogásolt tartalom véleménynyilvánításnak vagy tényállításnak tekintendő-e.
- [20] Az OEVB e körben felhívja az Alkotmánybíróság 3107/2018. (IV. 9.) AB határozatát, mely az elhatárolás során irányadó szempontokat az alábbiakban foglalja össze:
- „[27] (...) további alapvető alkotmányossági szempontokra mutatott rá kifejezetten annak a kérdésnek a mérlegelése körében is, hogy egy választási kampány során tett kijelentés tényállításnak vagy értékítéletnek minősül-e. Az Alkotmánybíróság egyfelől megerősítette, hogy az elhatárolásnak választási kampány során is alkotmányjogi jelentősége van, mivel a tényállításokra és az értékítéletekre eltérő mércék alkalmazandók {lásd 31/2014. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]; 5/2015. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [27]; 9/2015. (IV. 23.) AB határozat, Indokolás [43]}. Másfelől ugyanakkor az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatából az is egyértelműen kirajzolódik, hogy a tényállításokra vonatkozó, a jogszerűtlenség megállapíthatósága tekintetében megengedőbb teszt alkalmazására ez esetben kifejezetten szűk körben van csak lehetőség, vagyis a tényállítás alkotmányjogi fogalmát megszorítóan kell értelmezni. Erre utalt az Alkotmánybíróság akkor, amikor a mérlegelés alkotmányos követelményeként mondta ki, hogy a szóban forgó kijelentés értékelése nem történhet csupán »megragadva a kijelentés direkt tartalmánál« {5/2015. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [27]}, hanem a mérlegelést a választási kampány felfokozott helyzetét és az ügy összes körülményét figyelembe véve, valamint arra tekintettel kell elvégezni, hogy a jelöltek egymás

programját és alkalmisságát minél szabadabban kritizálhassák {31/2014. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]-[30]; 9/2015. (IV. 23.) AB határozat, Indokolás [43]}.

[28] 3.2. Az Alkotmánybíróság mindezeket megerősítve hangsúlyozza: a politikai vitának a választási kampány során különösen is felfokozott körében a tényállítások meghatározása nem történhet önmagában a bizonyíthatósági teszt köznapi értelemben vett automatikus alkalmazásával, azaz nem szorítkozhat kizárólag a vizsgált kijelentés szó szerinti tartalmának értékelésére. A közügyek intenzív vitájában résztvevők jogi felelősségre vonásához nem elegendő annak kimutatása, hogy a vizsgált megszólalás bizonyos elemei ténylegesen, objektív módon cáfolhatók. A vitatott kijelentés értékelését arra is figyelemmel kell elvégezni, hogy a kijelentés a választási kampány speciális szituációjában milyen valódi jelentést hordoz a kampányüzenetek címzettjei, a választópolgárok számára. Ennek az értékelésnek a szemléletét az határozza meg, hogy a közügyek demokratikus vitája során a vita érintettjei a politikai történéseket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok, akik tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások, különösképpen a kampányolás figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel. (...)

[29] (...) Ha a megnyilatkozásnak a közügyek vitája, kiváltképp a kampány sajátosságaira tekintettel észszerűen tulajdonítható olyan jelentés, amely szerint a közlést a választók az érintett múlt- vagy jövőbeli politikájára vagy a jelölt alkalmisságára vonatkozó politikai véleményként (nem pedig szó szerint) értelmezik, akkor a közéleti vita legintenzívebb szférájának szabad alakulása érdekében ebből kell kiindulni. Ez a mérlegelés tehát egyértelműen túlmutat a kijelentés elemeinek pusztán bizonyíthatósági tesztrel történő vizsgálatán, és az ügy valamennyi körülményének értékelését igényli. Ha az egymásra tett kijelentések közvetlenül a közéleti szereplők politikai tevékenységére, programjára vagy közéleti hitelességére, alkalmisságára vonatkoznak, akkor - még ha kijelentő módban fogalmazták is meg őket - vélelmezhető, hogy a választópolgárok a közléseket véleményként értékelik. Szintén védelem alá tartozhat a kritika túlzó, meghökkenítő megfogalmazása, akkor is, ha a túlzás esetleg ténybeli kérdést is érint. Kétség esetén ráadásul a mérlegelés arra is támaszkodhat, hogy egyes részletek tényszerű cáfolatára a kampányban széles körű lehetőség nyílik.

[32] Megjegyzi ugyanakkor az Alkotmánybíróság, hogy a választási kampány szabad folyását védő eddigi gyakorlata és most összegzett értelmezése nem jelenti azt, hogy a jelöltek bármilyen valótlan információt, állítást terjeszthetnek egymásról. A fenti alkotmányossági szempontok a mérlegelés lehetséges határát is kijelölik: ha a megnyilatkozásnak észszerűen még a kampány körülményei között sem tulajdonítható olyan jelentés, amely szerint a közlést a választók az érintett múlt- vagy jövőbeli politikájára vagy a jelölt alkalmisságára vonatkozó politikai véleményként értelmezik, akkor helye lehet a közlő valótlan tényállítás miatt történő felelősségre vonásának. Minél közvettebb módon kötődik egy kijelentés a jelölt politikai tevékenységéhez, programjához, illetve minél önállóbb jelentősége és minél nagyobb súlya van a megnyilvánulás ténybeli elemének, annál inkább sor kerülhet arra, hogy az állítás jogszerűségének megítélésére valóban a tényállításokra irányadó követelmények alapján kerüljön sor.”

[21] Az Alkotmánybíróság egy másik releváns döntésében kifejtette, hogy „A véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a vélemény

értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő. A tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne. A szólás- és sajtószabadság határainak megvonásánál mindazonáltal indokolt különbséget tenni az értékítéletek és a tényállítások védettsége között (Abh2., ABH 1994, 219, 230.). Míg vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, addig a bizonyíthatóan hamis tények önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt.” [7/2014. (III.7.) AB Határozat (49)]

- [22] Az OEVB irányadónak tekinti továbbá a Kúria Kvk.IV.39.074/2026/11. számú határozatát, mely egyrészt hangsúlyozza, hogy „A kifogást előterjesztő fokozott felelőssége, hogy azt milyen tartalommal és bizonyítékkal nyújtja be. A kifogás elbírálása során az abban foglalt bizonyítékok és dokumentumok alapján lehet döntést hozni.” Másrészt annak indokolásában kimondja, hogy a kifogástevőnek részletesen be kell mutatni a kifogást alátámasztó érvrendszerét, ennek keretében a kifogásban konkrétan meg kell jelölni azokat a nyilatkozatokat, eseményeket, amelyek a kifogástevő szerint az alapelvi sérelmet megalapozzák. Mindezekből pedig kiviláglik, hogy a választási szervek a választási eljárásban a Ve. által előírt rövid jogvesztő határidők és az eljárás sommás jellege miatt kötve vannak a kifogásban foglaltakhoz. Amennyiben a kifogástevő a jogorvoslati kérelmét nem kellő gondossággal készíti elő, illetve általános utalásokat használ, abban az esetben is a választási szervek csak a kifogás keretei között ítélik meg a tényállást.
- [23] Az OEVB fenti szempontok alapján értékelte a kifogásolt videó tartalmát, melyben a „Ti mit szólnátok hozzá, ha a ti gyermekeiteket küldenék el felforgatónak egy ilyen rendezvényre?” és a „Láthatjátok, hogy a háborúpárti tiszások nemcsak az anyjukat adnák el, de a hazát és a gyerekeket is.” kijelentések nem tekinthetők tényállításnak. Az OEVB rögzíti továbbá, hogy a kifogástevő kifogásában egy tényállítást jelölt meg és sérelmezett konkrétan. A sérelmezett idézet a következő: „a videóban az állított tény, miszerint Molnár János képviselőjelölt a fiatalokat „felforgatónak” küldené egy rendezvényre”. Az OEVB ezzel összefüggésben megállapította, hogy a videóban ezen állítás tényállításként nem hangzik el, és nem is olvasható.
- [24] Az OEVB meglátása szerint a megjelenített tartalomnak – egész kontextusát tekintve – a kampány sajátosságaira figyelemmel észszerűen tulajdonítható olyan jelentés, amely szerint a közlést a választók közvetlenül az érintett múlt- vagy jövőbeli politikai tevékenységére, programjára, közéleti hitelességére, vagy a jelölt alkalmasságára vonatkozó politikai véleményként értelmezhetik.
- [25] Az OEVB álláspontja szerint az, hogy a tartalom által közvetített kritika esetlegesen túlzó, meghökkentő megfogalmazása ténybeli kérdést is érint, az Alkotmánybíróság valamint a Kúria által kimunkált fentebb részletezett jogértelmezésből tisztán levezethetően nem támasztja alá a kifogástevő által hivatkozott jogszabálysértések megvalósulását. Az OEVB mérlegelése során szintén figyelembe vette a levezetett joggyakorlatból eredeztethetően, hogy a kifogásolt tartalom egyes nehezményezett részleteinek tényszerű cáfolatára a kampányban további széles körű lehetőség nyílik.
- [26] A kifejtettek figyelembevételével tehát az OEVB megállapította, hogy a kifogás nem jelöl meg a Ve. alapelvi sérelmének mérlegeléséhez szükséges olyan konkrét

nyilatkozatot, mely tényállításként lenne értékelhető, ezért a kifogásban megjelölt tartalom közzététele nem alkalmas a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontja szerinti alapelvek sérelmének a megállapítására, melyre tekintettel az OEVB a kifogást elutasítja.

Záró rész

- [27] Az OEVB a határozatot Ve. 297. § (1) bekezdés *b)* pontjában biztosított jogkörében eljárva hozta meg, az illetékességét az országgyűlési képviselők választásáról szóló 2011. évi CCIII. törvény *2. számú melléklete*, valamint Kecskemét Megyei Jogú Város Helyi Választási Iroda Vezetője 1/2025. (XII.4.) HVI határozatának melléklete állapítja meg.
- [28] A határozat elleni fellebbezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 28. § (1) bekezdésén, valamint a *2. melléklet* XIII. Egyéb 8. pontján alapján illetékmentes.
- [29] Egyebekben a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 10. § (1) és (3) bekezdésén, 221. § (1) bekezdésén, a 223. § (1) bekezdésén, a 224. § (1)-(4) bekezdésein, valamint a 297. § (3) bekezdés *b)* pontján alapul.

Kecskemét, 2026. április 2.

Dr. Szöllösi Szabolcs
elnök

